

# РЕШЕНИЕ

№ 4327

гр. София, 22.06.2015 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 46  
състав,** в публично заседание на 26.05.2015 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Красимира Желева**

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12316** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 104, във връзка с чл. 99, т.1, във връзка с чл. 145 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Р. Д., чрез адв. А., против Заповед № рег. № 11973 з-1232/21.11.2014 г., връчена на 26.11.2014 г., на директора на ГД „Охранителна полиция“, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца. В жалбата е посочено, че Д. е наказан за това, че не е съобщил своевременно на прекия си началник за възникнал семеен скандал, с което е нарушил чл.34,ал.2 от Инструкция І з-2813/04.11.2011г. на МВР. По повод на същото нарушение началникът на С. е издал Заповед № 1948 /30.06.2014г., с която за описаното по-горе нарушение явяващо се идентично с това на обжалваната заповед на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 9 месеца. Заповедта не е обжалвана и е влязла в сила. Във връзка с предложението на началника на сектор „Човешки ресурси“ е издадена Заповед рег. № 17 от 22.07.2014г. на директора на Дирекция „Охранителна полиция“, с която същият е отменил Заповед рег. № 1948 от 30.06.2014г. с мотив, че същата е незаконосъобразна на основание чл.99,т.1 и чл.102, ал.1 от АПК. След проведено „ново“ дисциплинарно производство в условията на възобновено административно производство е издадена и оспорената в настоящото производство заповед, рег. № 11937 з-1232 от 21.11.2014г. Твърди се, че при издаване на заповедта е нарушена разпоредбата на чл.225,ал.1 от ЗМВР/отм./ Наред с това сочи, че е нарушена и разпоредбата на чл.246,ал.1 от

ППЗМВР.Иска се отмяна на заповедта.

Ответната страна-Главна дирекция „Национална полиция“, чрез юрк.П. оспорва жалбата. Счита, че обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган и в рамките на неговите правомощия, спазена е процедурата предвидена в АПК и ЗМВР, заповедта съдържа всички реквизити по чл. 59, ал.2 от АПК. Иска обжалваната заповед да бъде потвърдена, претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

След преценка на събраните доказателства, съдът приема за установено от фактическа страна, следното:

Със Заповед № 1948/30.06.2014 г., началникът на Специализирано полицейско управление-С., на основание чл. 224, ал.2, т.1 и 2, чл. 226, ал.1, т.3, чл. 228, т.4 от ЗМВР, вр. чл. 227, ал.1, т.11 от ППЗМВР е наложил на Р. Д. дисциплинарно наказание "порицание" за срок от 6/шест/ месеца, считано от датата на връчване на заповедта. Наказанието е наложено за дисциплинарно нарушение по чл. 227, ал.1, т.11 ППЗМВР, като е посочено, че същото се изразява в неизпълнение на служебни задължения или на заповеди.Конкретно било прието, че Д. е нарушил т.7 и 9 от глава втора , раздел I и т.19,23 и 26 от раздел II от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, тъй като на 11.05.2015г.след възникнал семеен скандал със съпругата си и нанесъл няколко удара по лицето и тялото.

Заповедта не е обжалвана и е влязла в сила. При постъпване на преписката в отдел "Човешки ресурси", началникът на сектор ЧР-ГДКП направил предложение за отмяна на заповед рег. № 1948/30.06.2014 г., поради това, че при издаването ѝ така описаното нарушение е съставомерно по чл.230,ал.2,т.4 от ППЗМВР „деяния несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата“, за което се предвижда наказание „уволнение“.Предвид това със Заповед № 17 от 22.07.2014г. на директора на Дирекция „Специализирани полицейски сили“ е отменена Заповед № 1948/30.06.2014г. на началник на Специализирано полицейско управление-С..Тази заповед е обжалвана пред АССГ, който с Определение № 3211 от 29.08.2014г. е приел, че този акт не е краен при възобновено административно производство и не подлежи на обжалване.Оставил е жалбата без разглеждане и е прекратил производството.По делото няма данни това определение да е обжалвано от жалбоподателя.

Със Заповед № 11937 з –1232 от 21.11.2014г. на директора на ГД“Охранителна полиция“ на основание чл.204 от ЗМВР, чл.224,ал.2,т.1 и чл.226,ал.1,т.3 от Закона за МВР, както и на основание чл.227,ал.1,т.11,пр.2 от ППЗМВР на Д. е наложено наказание „порицание“ за срок от 6 месеца.Дисциплинарнонаказващият орган е установил нарушението въз основа на обобщена справка 11937з-7452/22.10.2014г., становище № 11937р-7727 от 24.10.2014г. и № 11937р-8809 от 10.11.2014г. на отдел „Човешки ресурси“-ГДОП.След като е приел писмените обяснения на жалбоподателя, събрал и оценил всички доказателства, включително приобщените с протокол от предишното дисциплинарно производство и преценил тежестта на нарушението , настъпилите последици, обстоятелствата, при които е извършено , формата на вината и цялостното поведение на държавния служител дисциплинарнонаказващият орган е наложил наказание „порицание“ за срок от бмесеца.

Предвид установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата.

Жалбата е подадена от легитимирано лице с правен интерес, в срока по чл. 149, ал.1

от АПК, вр. чл. 104 от АПК, поради което е ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

При извършване на служебната проверка по чл. 168 от АПК, съдът констатира следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 99 от АПК, заповедта, с която се възобновява административното производство се издава от непосредствено горестоящия орган, а ако актът не е подлежал на оспорване по административен ред, от органа, който го е издал. В случая се отменя заповед, с която на основание чл. 227, ал.1, т.11 от ППЗМВР е наложено дисциплинарно наказание "порицание". Съгласно чл. 249 от ППЗМР, тази заповед може да се обжалва по административен ред пред горестоящия орган. При това положение, заповедта по чл. 99 от АПК се явява издадена от компетентен орган, а именно директора на дирекция "Специализирани полицейски сили". Предложението за отмяна на първоначалната заповед е направено от началника на сектор "Човешки ресурси" при ГДКП, който е компетентен съгласно разпоредбата на чл. 247а от ППЗМВР. Възобновяването на административното производство е извършено и в тримесечния срок по чл. 102 от АПК, поради което съдът приема, че в хода на производството не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Съдът проверява законосъобразността на административния акт на всички основания по чл.146 от АПК.

Според настоящия съдебен състав не е било налице основанието по чл. 99, т.1 от АПК за възобновяване на производство, а именно съществено да е нарушено някое от изискванията за законосъобразност на административния акт.

По делото не се установи Заповед № 1948/30.06.2014 г. на началника на „Специализирано полицейско управление“ –С. да е била издадена в нарушение в нарушение на установените в ЗМВР и ППЗМВР правила. Видно от предложението за възобновяване рег. № 11938/16.07.2014 г. на началника на сектор „Човешки ресурси“, като основание за това е посочено, че изложените факти сочат на извършено тежко нарушение на служебната дисциплина по см. на чл.203, ал.1, т.13 от ЗМВР, за което се предвижда наказание „Уволнение“

Видно от Заповед № 1948/30.06.2014 г., при постановяването ѝ началникът С.-С. изрично е посочил, че „след като установих деянието в материалите от извършената проверка, приключила със справка №13674/11.06.2014г., приех и писмените обяснения на служителя...“ е определил за нарушението дисциплинарно наказание "порицание" за срок от 9 месеца. Преценката на доказателствата е предоставена изцяло на органа на дисциплинарна власт, тъй като само той може да определи вида и тежестта на дисциплинарното наказание и не може да бъде подлагана на преразглеждане в производство по чл. 99 от АПК. В случая не се твърди установяване на нови доказателства, а само, че първоначално събраните са неправилно оценени, т.к. е следвало да се приеме, че деянието представлява тежко нарушение и се наказва с „Уволнение“, което не представлява съществено нарушение на правилата по ЗМВР и ППЗМВР по смисъла на чл. 99, т.1 от АПК. Такива според практиката на съдилищата са пороците посочени в чл. 146 от АПК, а именно липсата на компетентност, неспазване на установената форма, съществено нарушение на административнопроизводствените правила, противоречие с материалния закон и несъответствие с целта на закона. Нито един от посочените пороци не се сочи в заповедта за отмяна на първоначалната заповед за налагане на дисциплинарно наказание „порицание“ за 9 месеца, поради което съдът приема, че не е било налице

основание за служебно възобновяване на административното производство, което води до незаконосъобразност и на Заповед № 11937з-1232 от 21.11.2014г. на директора на ГД“Охранителна полиция“. Липсата на материалноправните предпоставки за възобновяване на административното производство за издаване на заповед за налагане на дисциплинарно наказания води до незаконосъобразност и на издадената и предмет на разглеждане в настоящото производство заповед.Вярно е, че с оспорената заповед не е влошено положението на жалбоподателя като наказанието е намалено по размер, но заповедта е издадена при липса на материалноправни предпоставки за издаването ѝ, поради което само на това основание е незаконосъобразна.

Отделно от изложеното, след влизане в сила на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание е недопустимо да се извършва преквалификация на нарушението. Видно от първоначалната заповед, нарушението е квалифицирано като такова по чл. 227, ал.1, т.11 от ППЗМВР за което се налага наказание "порицание", докато в предложението за възобновяване и в Заповед № 17 от 22.07.2014г. се сочи нарушение по чл. 224, ал.1, т.4 от ЗМВР, вр. чл. 230, ал.2, т.4 от ППЗМВР – деяние, несъвместимо с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, с което се уронва престижът на службата, което изисква налагането на наказание "уволнение". Както бе посочено по – горе, преценката за това има ли дисциплинарно нарушение и какво по тежест наказание да му се наложи, принадлежи на органа на дисциплинарна власт. Веднъж извършена, тази преценка не може да бъде преразглеждана във вреда на наказаното лице, каквото е предложението на началника на сектор „Човешки ресурси“ и каквито са мотивите в Заповед № 17 от 22.07.2014г.

По изложените съображения Заповед № 11937з-1232/21.11.2014 г. на директора на Главна дирекция „Охранителна полиция“ се явява издадена при липса на предпоставки за възобновяване на административното производство и в противоречие на материалния закон, поради което следва да се отмени.

За пълнота на изложението жалбата е неоснователна, в частта, в която се твърди допуснато нарушение на чл.225,ал.1 от ЗМВР.

Наказващият орган е узнал за извършеното нарушение от справка с рег.№ 11937р-7452от 22.10.2014г. на комисия от дисциплинарноразследващи органи.Заповедта е издадена в двумесечен срок от запознаване на дисциплинарнаказващия орган с материалите по преписката.

Водим от горното, АССГ, 46-ти състав ,

### Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № рег. № 11973 з-1232/21.11.2014 г., връчена на 26.11.2014 г., на директора на ГД „Охранителна полиция“, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание“порицание“ за срок от 6 месеца.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБ в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

